

opusdei.org

Prelep učiteljski poklic

Agnès je profesorica angleščine v Parizu. Pripoveduje o tem, kako ji njena poklicanost v Opus Dei pomaga živeti eno izmed njenih strasti: poučevanje!

4. Avg. 2012

Agnès, ste mlada profesorica angleščine v Parizu in obenem članica Opus Dei. Nam lahko poveste, kako se ta zavzetost odraža v vašem vsakodnevnem življenju.

Kot vsak kristjan, ki se želi približati in posnemati Kristusa, si prizadevam, kolikor morem, za prejemanje zakramentov, zlasti svete evharistije in spovedi. Imela sem priložnost občutiti, da so to močni zakramenti, ki vplivajo fizično in moralno. Vedno se potem počutim bolj močno, tudi če je včasih zaradi tega potrebnega več napora in je treba vstati prej, da bi lahko šla k maši.

Po mojem je molitev nepogrešljiva sestavina dobrote! Z besedo molitev mislim na čas tišine in resničnega pogovora z Bogom, ki je naš Stvarnik. Če se mu v naši molitvi pustimo voditi in se ga naučimo poslušati, nam Bog odpre oči glede nas samih in nam pokaže smer, v katero moramo iti; pri tem je cilj to, da “svoje življenje spremenimo v molitev”, kot je rad govorilo sv. Jožefmarija.

Na koncu bi dodala preprosto to, da je najpomembnejše pri tem globoko živeti našo krščansko poklicanost: reči vsak dan Bogu “da”, mu pustiti, da deluje, in mu slepo zaupati.

Kako vam vera in vaša poklicanost pomagata pri vašem poslanstvu poučevanja? Vam to omogoča, da na dijake gledate drugače?

Učiteljski poklic obsega več vidikov; v prvi vrsti smo vzgojitelji; naša vloga je v posredovanju znanja na določenem področju, v vrednotenju usposobljenosti vsakega izmed učencev, v srečevanju s starši in v obravnavanju tega, kako vsak izmed šolarjev napreduje, skupaj z drugimi profesorji. Vse to je pomembno, vendar mi je kot dejavni katoličanki vseh izraz, ki ste ga uporabili: “poslanstvo poučevanja”. Ko vsak dan prihajam v šolo, je moje poslanstvo služenje sto petdesetim

učencem, ki so mi zaupani skozi ves teden. To je sveta odgovornost!

V tem poklicu se mi zdi posebej izredno to, da se lahko srečujem z dijaki, jih osebno spoznam, odkrivam njihove sposobnosti in edinstvene talente ter jim pomagam, da jih razvijajo. Človeška razsežnost se mi zdi mnogo pomembnejša od preprostega posredovanja nekega znanja. Vsekakor pa si prizadevam, da bi jim posredovala veselje do učenja, veselje do dobro opravljenega dela.

Skratka, če odgovorim na vaše vprašanje; da, vera je zame nepogrešljiva pri posvečevanju mojega vsakodnevnega dela. Konkretno se to izraža v množini drobnih vsakdanjih naporov, kot je na primer to, da se potrudim nasmehniti v vsaki okoliščini, da ne prenašam na druge utrujenosti ali slabega razpoloženja, da sem

pozorna in poslušam tiste, ki to najbolj potrebujejo; da se skrbno pripravim na pouk in da se znam izprašati, kadar mi poučevanje ne uspe. Vzeti si čas za poprave itd. ... Z eno besedo, vedno dati najboljše od sebe, zagotavljati čim boljše delo, kajti v nasprotnem primeru, nosijo posledice učenci.

Še en citat svetega Jožefmarija, ki mi je bil vedno zelo všeč in ki popolnoma povzema cilj, ki sem si ga zastavila: "spreminjati vsakdanjo prozo v junaške enajsterce!"

Sem vam zdi pomembno pričevati o veri pred mladimi?

Da, zelo je pomembno, da odrasli o svoji veri dajejo pričevanje mlajšim, kajti tako se vera posreduje, pogosto z zgledom, z izmenjavo ali s pogovorom.

Kar zadeva mene osebno, sem imela v mojih šolskih letih srečo, da sem

spoznala izredne ljudi, ki so imeli veliko vero in veliko zaupanja v Boga. Ti ljudje so me zelo zaznamovali in posredovali so mi željo, da bi se približala Kristusu.

Tudi na meni je odgovornost, da pričujem, da oznanjam evangelij. Srečo imam, da lahko učim verouk v šoli, kjer poučujem, in z veseljem ugotavljam, da najstniki radi prihajajo tja ne samo, da bi zastavili številna vprašanja, ki se jim vrtijo po glavi, temveč tudi da bi si izmenjali njihove poglede in se navdihovali ob različnih pričevanjih, ki jih imajo na voljo. Učenci so bili, na primer, navdušeni nad nedavno zgodbo mlade vrhunske manekenke, ki je po romanju v neko Marijino svetišče spremenila svoje življenje blišča v življenje molitve.

Najstniška leta so krhko obdobje, v katerem mladi iščejo sami sebe in se izgrajujejo. Potrebujejo odrasle, ki

jim pokažejo ideale, ki jim
spregovorijo o svetem in o ključnih
problemih naše družbe, da bi v njih
razvili kritičnega duha. Odrasli so
tisti, ki morajo določati meje, da bi
jim pomagali postati odrasli, ki bodo
odgovorni, trdni in samostojni!

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelep-uciteljski-poklic/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelep-uciteljski-poklic/) (11.
Mar. 2026)